

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
1.95 z odn. do domu
1.50 z odb. w Adm.

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok V

Kraków, Piątek 27 września 1935 r.

Nr. 268

Co będzie dalej — dotychczas niewiadomo

Sytuację powinna wyjaśnić dzisiejsza Rada Ligi Narodów

Sytuacja polityczna w Europie jest w dalszym ciągu naprężona, jakkolwiek są pewne odznaki, wskazujące na możliwość jakiegoś porozumienia.

Politycy wysuwają już teraz wnioski nie na podstawie jakichś faktów, ale prosto tonu oświadczeń, pewnych nieomówień i t. p. Opierając się właśnie na tego rodzaju przesłankach, prasa angielska i francuska utrzymuje, że Mussolini jednakże nie zrezygnował z możliwości zaspokojenia swoich pretensyj na drodze pokojowej.

Obecną akcję włosko-brytyjską cechuje milczenie. W Rzymie odbyło się posiedzenie Rady Ministrów i nie powzięto żadnych ostatecznych uchwał. W kilka dni później odbywa się posiedzenie rządu angielskiego i naturalnie również nie zapadają żadne decydujące uchwały. Nikt nie chce urazić drugiego i wywołać wilka z lasu.

Nie jest wykluczone, że jest to bardzo zreczne manewrowanie Mussoliniego, który chce zaskoczyć Anglię, a wraz z nią inne państwa swoimi posunięciami. Jest to prawdopodobne, jeśli się zważy, że operacje wojskowe w Abisynji będą dopiero możliwe najwcześniej w połowie przyszłego miesiąca.

W Genewie krążą pogłoski, że może podczas sobotniego posiedzenia rządu włoskiego Mussolini przedstawi jakiś projekt, który będzie mógł być podstawa do nowej dyskusji. Krążą uporczywe pogłoski, że przedniesienie rozmów na teren poza Genewę i wykluczenie z tych rozmów wszystkich państw z wyjątkiem 3 zainteresowanych (Anglii, Francji i Włoch) wydaje się nieprawdopodobne. Prasa angielska stara się być łaskawszą dla Włoch, aniżeli była jeszcze kilka dni temu i pisze, że jest przeświadczona, iż Mussolini nie życzy sobie rozpetania burzy wojennej, iż pra-

gnie zlokalizować zatarg do terenu abisyńskiego.

Dziś Rada Ligi Narodów zajęła się sprawozdaniem komitetu pięciu i powzięła jakieś uchwały. Naogół panuje rozbieżność zdań co do dalszej akcji ze strony Ligi. Jedno przypuszcza, że Rada wyłoni stały komitet, który będzie śledził dal-

szy rozwój wypadków, inni że zapadnie już dziś uchwała w sprawie sankcji, jeszcze inni, że Rada zbierze się kiedyś i zajdzie ku temu potrzeba. Faktem jest, że większość członków Rady jest zdania, że należy działać bardzo ostrożnie, by nie zrazić Włochów i spowodować ich wystąpienie z Ligi.

Abisynja prosi o komisję międzynarodową

ADDIS - ABEBA. (PAT). — Reuter donosi, iż rząd abisyński zwrócił się do Ligi Narodów z prośbą niezwłocznego wysłania drogą powietrzną, w razie potrzeby nawet na jej koszt, międzynarodowej komi-

sji, która sprawdziłaby, czy Abisynja wyraża zarządzenia o charakterze zaczepnym, oraz która mogłaby stwierdzić, kto rozpoczyna kroki nieprzyjacielskie.

Głos „starego przyjaciela Włoch” został rzucony na szalę zatargu

RZYM (PAT) — Agencja Stefani ogłosiła następujący komunikat: Mussolini przyjął ambasado-

ra Wielkiej Brytanji Sir Eric Drummonda, który mu wręczył pismo osobiste Sir Samuel Hoare'a. W piśmie tem angielski mi-

nister, jako stary przyjaciel Włoch, wyraził w szczególności życzenie usunięcia wszelkich niepotrzebnych nieporozumień pomiędzy obu krajami.

Duce prosił ambasadora, by zawiadomił Londyn, że należyście ocenił i przyjął oświadczenie brytyjskiego ministra.

1.500.000.000.000 dolarów

Dziwy statystyki amerykańskiej

NOWY JORK. (PAT). — Statystyki świeżo ogłoszone przez stowarzyszenie amerykańskich towarzystw ubezpieczeniowych wykazują, że w Stanach Zjednoczonych jest 63 miliony osób ubezpieczonych na życie na ogólną sumę 98 miliardów dol.

Z ogłoszonych danych wynika, że wychowanie dziecka od

M/S „Piłsudski” przybył do N. Jorku

Nowy polski transatlantyk M/S „Piłsudski” przybył do Nowego Jorku w dniu wczorajszym o godz. 9 rano. Przyjazd nastąpił w przewidzianym czasie co potwierdza doskonałą konstrukcję nowego statku, który w pierwszej swej podróży przez Ocean łatwo osiągnął przepisana szybkość, pomimo niezbyt sprzyjających warunków atmosferycznych.

Statek przybił do nowej przystani Tow. Gdynia — Ameryka w Hoboken, witany entuzjastycznie przez okupujące go tłumy, złożone w znacznej części z Polaków, którzy przybyli z różnych miejscowości Stanów Zjednoczonych.

jego urodzin do 18 lat życia kosztuje przeciętnie 7 tys. dolarów. Koszty wychowania 18-letniego chłopca wynoszą według tej statystyki 48 tysięcy dolarów.

Łączna suma wartości życia wszystkich obywateli Stanów Zjednoczonych wynosi bilion 500 miliardów dolarów.

Min. Zawadzki w walce z kryzysem

Na komisji ekonomicznej Ligi Narodów zabrał głos minister Skarbu Zawadzki i wygłosił obszerny przemówienie, w którym scharakteryzował polską politykę gospodarczą i finansową.

Min. Zawadzki omówił główne linie naszej polityki, podniósł, że naszą nieodzowną jest równowaga budżetowa. Dalej min. Zawadzki wskazał na trwałe podwaliny naszej waluty, zaznaczając, że Polska należy do jednego z nielicznych państw, które opierają swoją walutę o podstawę złota i nie stosują ograniczeń dewizowych.

Minister Zawadzki wywołał, że w walce z kryzysem Polska szła własnymi drogami. Dotychczas należymy do państw, prowadzących najbardziej liberalną politykę gospodarczą. Polska jest zdania, że powrót do swobodnej wymiany handlowej przyczyni się może do poprawy sytuacji gospodarczej.

Minister Zawadzki zakończył swoje przemówienie oświadczeniem, że Polska weźmie udział w pracach zmierzających do wprowadzenia w życie większej swobody gospodarczej.

53.000 domów zatopionych w Tokio

Straszne skutki szalejącego tajfunu

TOKIO (PAT) Tajfun, który towarzyszył ulewny deszcz, nawiedził wczoraj zachodnie wybrzeże Japonii.

Linja kolejowa Tokio — Kobe uległa częściowemu zniszczeniu. Wiele domów zawaliło się. Według dotychczasowych danych ofiarami tajfunu padło 63 zabitych. Straty materialne są

znaczne. Najbardziej oczywiście ucierpieli rybacy. Kilkanaście łodzi rybackich z 62-ma ludźmi załogi, uniesionych zostało przez fale i dotychczas nie ma o nich żadnej wiadomości.

W czasie tajfunu, który nawiedził wyspę Kiusiu i okolice Tokio, zginęło 30 osób, a wiele osób odniosło rany, oraz zgi-

nęło bez wieści. 500 kulisów w okręgu Szizuka odciętych przez powódź od świata, pozostaje bez środków żywności.

W Tokio 53.000 domów zostało zatopionych i komunikacja uległa przerwie. Istnieje obawa, że 62 rybaków, którzy podczas tajfunu znajdowali się na morzu, zginęło.

Sprawa o udział w „łańcuchu szczęścia

znajdzie się wkrótce na wokandzie sądowej

Dowiadujemy się, iż, w związku z orzeczeniem karno-administracyjnym starostwa Warszawa-Południe jedna z pośród czterech ukaranych osób złożyła odwołanie do Sądu Okręgo-

wego. Dowiadujemy się ponadto, iż rozpatrzenie tego odwołania nastąpi w szybkim terminie.

Wśród prawników zdania co do orzeczenia starostwa są po-

dzielone. Część uważa, iż zastosowanie art. 3 ustawy o zbiorcach publicznych było zupełnie słuszne. Inni prawnicy stoją na stanowisku, iż „katena” nie jest zbiórka. W każdym razie orzeczenie starostwa posłuży Sądowi Okręgowemu, jako podstawa do wydania zasadniczego orzeczenia.

Dowiadujemy się, iż w ostatnich dniach pojawił się nowy łańcuch szczęścia nie w walucie złotowej, lecz w dolarach. Jak widać, amatorzy „kateny” chcą liby się szybciej wzbogacić.

Zbrodnia po ucztach weselnych

W Bereźcach koło Krzemieńca kierownik miejscowej agencji pocztowej Władysław Strodoński, wracając wieczorem z wesela, podszedł na ulicy do mieszkańca Bereźca Dąbrowskiego, z którym miał porachunki na tle osobistym i dwoma strzałami ciężko go zranił, po czym pozbawił się sam życia. Dąbrowskiego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala powiatowego w Krzemieńcu. Dochodzenie w toku.

Wybuch po upadku skrzyni we Lwowie

Robotnik został ranny — W sklepach wypadły :zyby

Wczoraj około godziny 11,20 miasto Lwów zostało zaalarmowane silnym wybuchem, podobnym do eksplozji granatu.

Jak się okazało, eksplozja nastąpiła w śródmieściu przy ul. Kopernika. Ulicą tą przejeżdżał wóz firmy spedycyjnej wiozący z dworca kolejowego przesyłki dla kupców.

W pewnej chwili spadła z wozu skrzynia, zawierająca znaczną ilość ogni sztucznych, żabek i t. p., które eksplodowały. Wskutek wybuchu ranny został robotnik, zajęty w firmie spedycyjnej Jan Hołowaty. W pobliskich sklepach wybuch wyrządził znaczne szkody w oknach wystawowych.

Afera mięsna rozszerza się

Od Mysłowic do Warszawy — Miljonowe defraudacje

Afera mięsna wykryta w Warszawie w związku z działalnością zawięzanej organizacji kupców mięsnych i aresztowaniem prezesa Leona Włodarskiego zatacza coraz szersze kręgi. Łączą się ta afera, jak się okazuje, z kombinacjami na terenie targowicy w Mysłowicach i w Sosnowcu. Jak bowiem stwierdzono, zrzeszenie reprezentowane przez Włodarskiego, które dzierżało targowiska odstąpiło te dzierżawy prywatnej spółce Śląsko-Krakowskich Przemysłowców Mięsnych, zastrzegając sobie udział w zyskach w postaci upłat od sztuki.

Płacąc gminie myślowickiej około pół miliona złotych, zrzeszenie otrzymywało, jak wykazały bilanse ponad milion siedemset tysięcy zł. Gdzie się podziały pieniądze zarobione, niewiadomo, bowiem stowarzyszenie Włodarskiego nie opływało w dostatki. Natomiast wiadomo było, iż Włodarski i inni członkowie zarządu korzystali na tej transakcji. Ma się zatem do czynienia z wielką panamą pieniężną.

W związku z tem szereg czo-

łowych osobistości na rynku mięsny będzie pociągniętych do odpowiedzialności, względnie będzie musiało zrezygnować z zajmowanych tu i ówdzie stanowisk. Są to osoby, które popierały i tolerowały akcję Włodarskiego na terenie Mysłowic i Sosnowca.

Pogłoski o zwolnieniu Włodarskiego nie sprawdzają się, bowiem Włodarski w dalszym ciągu przebywa pod kluczem, jako ten, który brał czynny udział w sprawach myślowickich i sosnowieckich.

Wesoły Kacik

TELEPATA

Telepata to człowiek, który odgaduje myśli. Zamyka oczy, bierze cię za rękę i, jak z książki, czyta twoje myśli. Co pomyślisz, — natychmiast uczyni.

Właśnie o takim odgadywaczu myśli rozmawiano podczas towarzyskiego zebrania w saloniku u państwa Cukier. Kuzynka Sabcia opowiadała z entuzjazmem o swych wrażeniach z sesansu telepatycznego. Słuchali w napięciu goście oraz rodzina.

— Mówię wam to było nadzwyczajne. Jak mnie ten telepata wziął za rękę i od razu zaczął robić co ja sobie tylko pomyślałam, to mnie się zdawało, że on mnie widzi nawyotli... Coś nadzwyczajnego!

— Nic nadzwyczajnego — mruknął obojętnie, siedzący na kanapie kuzyn Kuba. — Ja to też potrafię.

— Kuba, telepata? — zdziwił się ironicznie wuj Salomon. — No to pokaż nam, co umiesz.

— Mogę — zgodził się lakonicznie Kuba. — Ja teraz wyjdę z pokoju, a wy się umówcie co ja mam zrobić. Potem zawołajcie mnie.

Gdy Kuba wyszedł towarzysstwo zaczęło się naradzać. Proponowano różne rzeczy, ale najbardziej przypadł wszystkim do gustu projekt wuja Salomona.

— Niech on dojdzie do mnie, niech wyjmie z portfela wezwanie do zapłaty weksla i niech powie: „Wujaszku, ja to za wujaszka ureguluję”.

Wezwano „telepatę”. Kuba wszedł do salonu i zwrócił się do kuzynki Sabci:

— Sabcia podaj mi rękę i myśl mocno o tem, co ja mam zrobić.

Ująwszy mocno dłoń Sabci upewnił się raz jeszcze:

— Już myślisz?

— Myślę.

Marszcząc czoło, ruszył przed siebie. Zrobił parę kroków i zatrzymał się przed gościem, panem Pipersztokiem. Następnie przymknął oczy (znać było, że myśli z wysiłkiem) i z całej siły wyrznął Pipersztoka w twarz.

— Idjota! Co ty robisz? — zawołali wszyscy jednym głosem. — To nie to, co myśmy ułożyli!

— Nie to? — zdziwił się Kuba. — Sabcia, ty widocznie za słabo myślisz. Myśl mocniej.

— Już mocniej nie mogę. — Ja myślę tak mocno, aż mi głowa pęka.

— Myśl jeszcze mocniej!

Kuba ścisnął rękę Sabci w przegubie z taką siłą, że dziewczę aż przysiadło, następnie pociągnął ją w stronę niejakiego pana Wątróbkiera. Zastanawiał się przez chwilę, przymknął oczy, zmarszczył czoło i... trzasnął pana Wątróbkiera w tak zwany pysk.

— Co to jest? — zerwali się wszyscy. — Ty nie masz pojęcia o zgadywaniu myśli.

— Telepata, śmielepata! — zaśmiał się pogardliwie wuj Salomon. — Kogo ty idziesz bujać? Co ty jesteś za telepata?!

— Zaden — przyznał się szczerze Kuba. — Ja nie mam o tem pojęcia.

— To pociąg powiedział, że jesteś telepata?

— Pociąg? Pociąg, że potrzebowałem Pipersztoka i Wątróbkiera dać po pysku, — wyjaśnił flegmatycznie Kuba.

Napoleon Sądak

Pełna Tabela Loterii

I ciągnięcie Wygrane pocieszenia po 50 zł.

Table of lottery numbers and prizes, including columns for numbers and corresponding prize amounts.

Table of lottery numbers and prizes, continuing from the previous table.

Table of lottery numbers and prizes, continuing from the previous table.

Table of lottery numbers and prizes, continuing from the previous table.

W cztery oczy

Intymne rozmowy lksa z Czytelnikami

Potwór w ludzkiej skórze

gnębi nieszczęśliwą kobietę

Anulka zwierza nam się: „Jestem biedna dziewczyna. Przed ośmiu laty poznałam chłopca, który obiecał mi, że się ze mną ożeni, więc zaczęłam z nim żyć. Mijały lata, a on nie tylko nie chciał dotrzymać obietnicy, ale nawet nigdy dobrego słowa mi nie dał, wymyślając mi od najgorszych. Wkońcu sprykrzyło mi się to i wyprowadziłam się od niego. Ale nie na długo, bo odnalazł mnie i zaczął mnie prosić, żebym wróciła do niego. Obiecał mi, że się poprawi i że się ożeni. Dał nawet na zapowiedzi, więc mu uwierzyłam i wróciłam. Tymczasem zamiast się poprawić, stał się jeszcze gorszy. Poza knajpą świata nie widzi, a gdy w nocy wraca, robi mi awantury, że aż się saszodzi buzdza, zaś o ożenku nawet nie chce słyszeć. Nadomiar złego, brat jego przychodzi i wymyśla mi stale od najgorszych, a on nawet słowa nie powie w mojej obronie. Gdy zaś chcę się z nim

rozejść, grozi, że mnie zabije. Więc radź mi, Kochany Redaktorze co ja mam zrobić, bo jestem prawie naga i bosa, nie mam żadnego wyjścia z tej sytuacji. A raczej jest jedno wyjście — to odebrać sobie życie. Mam nadzieję, że Pan udzieli mi swej światłej rady, za którą zgóry serdecznie dziękuję.” Biedna Panno Anulko, proszę natychmiast rzucić tego potwora w ludzką skórę, który Panią tak okrutnie gnębi. Nie wolno Pani ani chwili dłużej pozostać pod jednym dachem z tym obrzydliwym pijaczyną i brutalnym. Gróżb jego niech się Pani nie boi. Proszę dać znać o wszystkim policji, a znajdzie Pani skuteczną ochronę. Naradzajcie się Panie postara się zaopiekować u przwiaciółki albo u

jakich znanych ludzi i proszę się starać o znalezienie sobie pracy, któreby Pani umożliwiła samodzielny byt. Kupony porady prawnej

Pos. Grzesik-marszałkiem Sejmu Śląskiego

Wczoraj odbyło się w Katowicach pierwsze posiedzenie nowego Sejmu Śląskiego przy udziale wszystkich posłów w liczbie 24. Posiedzenie podnośnym przemówieniem zajął z urzędu wojewoda dr. Grażyński, który zaapelował do posłów, by zaniechali sporów partyjnych i wszystkie siły poświęcili twórczej pracy. Po zmianach regulaminu dokonano wyboru prezydium Sejmu. Na marszałka został wybrany poseł Karol Grzesik. Wprowadzono również nowe stopnie dla dowódców innych rodzajów broni. Ustanowiono też stopień marszałka ZSRR, nadawany przez centralny komitet wykonawczy ZSRR personalnie wyższym dowódcom za wyjątkowe zasługi. Specjalne zarządzenia rady komisarzy ludowych postanawiają, że sztab armii czeskiej nosić będzie odtąd nazwę sztabu generalnego armii czeskiej.

Gen. marynarki i marszałkowie ZSRR Sowiety wprowadziły stopnie oficerskie

MOSKWA, (PAT). — Jak podaje agencja TASS, centralny komitet wykonawczy i rada komisarzy ludowych ZSRR ogłosila dekret o stopniach oficerskich dowódców armji i o zatwierdzeniu statutu służbowego dowódców. Ustanowione zostały następujące stopnie dla dowódców: generała marynarki drugiej klasy, generała marynarki pierwszej klasy, generała floty drugiej klasy i generała floty pierwszej klasy. Wprowadzono również nowe stopnie dla dowódców innych rodzajów broni. Ustanowiono też stopień marszałka ZSRR, nadawany przez centralny komitet wykonawczy ZSRR personalnie wyższym dowódcom za wyjątkowe zasługi. Specjalne zarządzenia rady komisarzy ludowych postanawiają, że sztab armii czeskiej nosić będzie odtąd nazwę sztabu generalnego armii czeskiej.

Wrzesień

26

Czwartek
Cyrjaaa

KRONIKA KRAKOWA

Fałszerze 10-złotówek przed sądem w Krakowie

Zderzenie tramwaju z samochodem na Zwierzyniecu

Kierowca samochodu ciężarowego Antoni Otrząsek, zamieszkały w Szarleju, jadąc ulicą Zwierzyniecką w kierunku ul. Straszewskiego w Krakowie za wozem tramwajowym prowadzonym przed motorowego Adama Banaka, chciał wyprzedzić przed nim jadący wóz tramwajowy, a widząc nadjeżdżający z przeciwnej strony tramwaj, skręcił nagle w prawo.

Efekt tego nagłego skręcenia był taki, że uderzył prawym bokiem samochodu w przed woz tramwajowego, jadącego przed nim.

Wskutek uderzenia wóz tramwajowy został poważnie uszkodzony, natomiast samochód nie doznał uszkodzenia.

Wypadku w ludziach na szczęście nie było.

Nagły zgon wdowy po pułkowniku

Do znajomych mieszkających przy ul. Łobzowskiej 8 w Krakowie przyszła wczoraj przedpołudniem w odwiedziny 80-letnia wdowa po pułkowniku W. P. Bronisława Szwarcerowa, zamieszkała przy ul. Grabowskiego 6.

Szwarcerowa w pewnej chwili dostała udaru serca, tak że momentalnie zmarła.

Zaalarmowany lekarz Pogotowia Ratunkowego stwierdził już tylko zgon.

Loty w nieznane.

Loty pasażerskie samolotami firmy „Lot”, ciesząc się stale wielką frekwencją, zostają powtórzone w nadchodzącą niedzielę, tj. 26 bm. i zostaną zakończone w bieżącym sezonie w niedzielę dnia 6 października b. r. Od 29 b. m. będą się odbywać w miarę zgłoszeń codziennie popołudniem „Loty w nieznane”. Lot będzie trwał 1 godzinę na przestrzeni 200 km. Zgłoszenia przyjmują i udzielają informacji: Sekret. Rady Grodzkiej BBWR, Rynek Gł. 45, II p. tel. 161-80 i biuro „Lot”, Szpitalna 32, tel. 132-22.

Wyjaśnienie.

Z Cechu Fotografów otrzymaliśmy następujące wyjaśnienie z prośbą o umieszczenie: Aresztowany Wiktor Karaś nie jest fotografem, lecz cynkografem a w zawodzie fotograficznym nigdy nie praktykował. Zakład fotograficzny Bracia Karaś w Krakowie przy ul. Szewskiej 12 jest wyłączną własnością p. Adama Karania, który z tą całą sprawą alema nie wspólnego.

Ważne dla Czytelników!

Z dniem dzisiejszym wprowadzamy zniżoną prenumeratę z dostawą do domu za cenę

ZŁ. 1.⁹⁵Prenumerata
z odbiorem w administracji

zł. 1.50

Każdy nowy prenumerant
otrzymuje natychmiast

2

cenne premje!

Adres redakcji i administracji
Kraków, ul. Na Gródka 2.
Telefon Nr. 173-02.

Wczoraj odbył się w sądzie okręgowym karnym w Krakowie wielki proces przeciwko fałszerzom monet.

Na ławie oskarżonych zasiadli Abram Drukier, z zawodu fryzjer, Mordka Borensztejn, komiwojażer, Janina Kulis, robotnica zamieszkała w Łodzi, Machela Olmar z Krakowa i Rozalja Olmar ekspedjentka również z Krakowa. Cała szajka oskarżona jest o puszczanie w obieg monet 10-cio, 5-cio i 2 u złotych bądź w Łodzi, bądź też w Krakowie.

Ponadto Mordko Borensztajn oskarżony jest o usiłowane przekupstwo starszego posterunkowego Michała Klisia, przodownika P. P. Jana Kwatera, oraz wywiadowcę Turskiego. Ofiarował im po 200 zł., za to tylko aby odstąpili od przeprowadzenia u oskarżonych rewizji i nie robili na nich doniesienia.

Według aktu oskarżenia sprawa przedstawia się następująco: Dnia 17 grudnia 1933 r. przyszła do sklepu cukierniczego Lidji Kaczmarczyk przy ulicy Szewskiej 2 w Krakowie Ma-

chela Olmar zam. przy ul. Tatarskiej 1 i zakupiła u niej słodyczy za 50 gr., płacąc 10-złotową monetą. Moneta ta wydała się Kaczmarczykowej podejrzana, jednak ją przyjęła. Na drugi dzień Olmar ponownie przybyła do sklepu i poczyniła zakupy za 50 gr. płacąc ponownie 10 złotych.

Kaczmarczykowa jednak poleciła swej ekspedjentce Walczakównę, by ta udała się za Olmarową. Olmarowa spotkała się z drugą kobietą jak się później okazało ze swoją siostrą Rozalją Olmar. Obie kobiety wstąpiły do magazynu modniarskiego „Lu” przy ul. Szewskiej i tam poczyniły zakupy.

Po niedługim czasie przyszła do sklepu Kaczmarczykowej siostra Rozalja Olmar i zakupiła za kilka groszy cukierków, płacąc również monetą 10-złotową. Kaczmarczykowa monetę przyjęła, jednak udała się za R. Olmarówną i oddała ją w ręce posterunkowego.

Jak śledztwo ustaliło, wszystkie monety były fałszywe. Olmarówna przyznała się do pusz-

czenia w obieg fałszywych monet i wydały niejakiego Abrama Drnkiera, fryzjera, którego aresztowano wraz z komiwojażerem Mordką Borensztejnem.

Podczas przeprowadzonej rewizji znaleziono 1 monetę fałszywą 2-złotową i 1 monetę fałszywą 5-złotową. Natychmiast przeprowadzono rewizję u Chaima Goldbergera w Krakowie przy ul. Jakóba 15, gdzie obaj oskarżeni mieszkali i tam znaleziono w walizce 25 sztuk fałszywych monet 2-złotowych oraz 134 sztuk po 5 złotych i 8 sztuk po 10 złotych.

Również w krótkim czasie ujęto niejaką Janinę Kulis, robotnicę z Łodzi, która trudniła się puszczaniem w obieg fałszywych monet.

Rozprawę odroczone celem przesłuchania świadków.

Rozprawie przewodniczył s.o. dr. Stuhr, wot. s.o. dr. Solecki i Bartynowski, oskarżał prok. dr. Gajewski, bronili adw. dr. Schlang, Aschenbrenner, Schönewetter.

Drukarz krak. oskarżony o uchylanie się od płacenia alimentów

W sądzie okręgowym karnym w Krakowie, odbyła się wczoraj — kilkakrotnie już odraczana — sprawa 45-letniego drukarza, Kazimierza Wiesnera, zamieszkałego w Bronowicach Małych Nr. 292.

To żona, z którą od kilku lat nie żyje, oskarżyła go o złośli-

we uchylanie się od płacenia alimentów.

Wiesner miał płacić b. żonie swojej Katarzynie Wiesner i małoletniemu synowi jego Eugenjuszowi kwotę 60 zł. miesięcznie.

Według aktu oskarżenia sklep córki Wiesnera Stefani jest faktycznie własnością jego.

Tymczasem Katarzyna Wiesner cierpi wielką nędzę i musi chodzić o wsparcie dla siebie i dziecka do Komitetu Parafjalnego w Dębnikach.

Rozprawę odroczone celem przesłuchania dodatkowych świadków.

Straszny wypadek na Grzegórkach

Wczoraj w godzinach przedpołudniowych na dużym podwórzu realności nr. 13 przy ul. Grzegorzeckiej w Krakowie swobodnie bawiły się dzieci.

W pewnym momencie dzieciom strzeliła nieopatrna myśl zabawienia się wózkami.

Zamiar swój rychło wprowadziły rozbawione dzieciaki w czyn. Zabawa na wózku jednak

nie trwała długo. Słabe dziecięce ręce nie potrafiły wózka w równowadze utrzymać. Wózek przewrócony przywalł 2-letnią Aleksandrę Grabarz, córkę czeładnika piekarskiego Jana Grabarza.

Biedne dziecko poniosło śmierć na miejscu. Siostra Aleksandry 4 letnia Janina Grabarówna odniosła szereg obrażeń.

Przybyłe pogotowie ratunkowe opatrzyło już tylko Janinę Grabarównę którą przewieziono do szpitala. Tragiczny wypadek dzieci wywołał w dzielnicy Grzegórzki duże wrażenie.

Wszyscy mieszkańcy współczują nieszczęśliwemu ojcu, na którego oczach wydarzył się tragiczny wypadek.

Proces właścicieli hotelu z ul. Kopernika

Przed sędzią dr. Kronenbergiem w sądzie okręgowym karnym w Krakowie zasiadli wczoraj na ławie oskarżonych właściciele hotelu „Imperial” przy ul. Kopernika 8 w Krakowie, Rudolf i Emanuel Sperlingowie. Ponadto na ławie oskarżo-

nych zasiadła pokojówka tegoż hotelu Magdalena Kłeczek.

Według aktu oskarżenia Sperlingowie oskarżeni są o to, że ułatwiali nierząd z chęci zysku przez wynajmowanie za opłatą pokoi w hotelu, w których to pokojach rozgrywały się potwor-

ne orgie erotyczne.

Na wniosek prok. Dulęby zarządzone tajność rozprawy.

Na wczorajszej rozprawie na wniosek obrońcy Sperlingów mac. dr. Adolfa Pfeffera rozprawę odroczone.

Rozprawa „bankiera” Reslera odroczone

Jak już donosiliśmy w sądzie okręgowym karnym w Krakowie odbyła się rozprawa przeciwko 46-letniemu Natanowi Reslerowi zamieszkałemu w Podgórzu przy ul. Traugutta 5.

Jak wiadomo w sidła Reslera wpadło około 4 000 osób na ogólną kwotę 30 tysięcy złotych.

Każdy z ubezpieczonych po

wpłaceniu drobnych udziałów miał po jakimś czasie otrzymać stosunkowo dużą kwotę 1000 złotych.

Tymczasem były to tylko oszukiwane obecanki, bowiem prócz jednego z udziałowców nikt nie dostał 1000 zł.

Wczoraj w drugim dniu rozprawy odczytano zeznania świad-

ków w drodze rekwiizycji, okazano dowody rzeczowe oraz druki reklamowe jakimi Resler zasypał całą Polskę.

Rozprawę odroczone do 2 października br.

Rozprawie przewodniczył s.o. dr. Wasilewski, oskarżał prok. dr. Jarosiński. Bronił adw. dr. Söhnel.

Krwawa bójka pod Parkiem Dra Jordana

Wincenty Kuciel, handlarz u liczy, zamieszkały przy ulicy Ka. Józefa 111, będąc podpiętym, wszczął awanturę ze Stanisławem Blicharzem również handlarzem ulicznym, zamieszkałym w Woli Justowskiej 122.

W czasie bójki Blicharz ude-

rzył Kuciela w głowę laską.

Wzwołany lekarz Pogotowia Ratunkowego opatrzył Kuciela ranę na głowie.

Awantura ta miała miejsce o godz. 6 tej wieczorem na Aleji 3 go Maja naprzeciw Domu im. Marszałka Piłsudskiego i wy-

wołała wśród przechodniów zamieszanie.

Teatr im. J. Słowackiego

Czwartek: „Azais”.

Piątek: „Henryk IV”.

Pod kierunkiem reż. J. Karbowski go odbywają się próby z dramatu „Iwan Groźny” Al. Tolstoja, który ukaże się w sobotę, dnia 28 bm. W roli głównej wystąpi K. Jnnosza-Stępowski.

KINA

Adria: „Niebezpieczny flirt”.
Atlantio: „Tajemnicza dama”.
Apollo: „Kaprys Hiszpanki”.
Bagatela: „Wiedzińska krew” i rewia „Tańce hulanki swawola”.
Promień: „Nędzniczy”.
Stella: „Świat się śmieje”.
Sztuka: „Urojony świat”.
Świt: „Szopen, piewca wolności”.
Ulecha: „Dziewczeta w mundurkach”.
Wanda: „Dla Ciebie tańczę”.

RADJO

Kraków G. 13.25 Transm. z Warsz. 13.30 Południowy koncert 15.15 Tr. z Warsz. i Katowic 16.45 Transm. z Torunia i Warsz. 17.15 Transm. z Wilna. Warsz. i Torunia 18.30 Pogadanka pt. „Blaski i nędra literatury na ekranie” 18.40 Dokąd jechać w święto 18.45 Kwadrant pieśni 19.35 Wiadomości sportowe 19.40 Transm. z Warsz.

Nocny dyżur aptek

Apteka pod Złotą Głową Rynek gł. 13 pod Trzema Koronami Reteryka 1. Czternasta Lubicz 7, Stradom 6 Królowej Jadwigi Karmelička 9, Marjańska ul. Kazimierza Wielkiego 78.

Podgórze pod Opatrznością Brodzińskiego 1.

Dwa groźne pożary w Krakowie

Wczoraj o godzinie 11-tej w nocy wybuchł olbrzymi pożar w zakładzie stolarskim J. Steinberga przy ul. Łokietka 11 w Krakowie.

Spaliła się szopa w której znajdowały się meble. Straty są znaczne jednak dokładnie nie ustalone.

Straż ogień ugasiła.

Dziś o godzinie 3-iej nad ranem wybuchł pożar przy ulicy Mazowieckiej L. 108 w Krakowie w domu własności Andrzeja Rajtara.

Spalił się cały dach. Straż ogień ugasiła.

Niebawym wyzysk w piekarniach krakowskich

Ze związku piekarzy w Krakowie oddział II. otrzymaliśmy poniższe uwagi, które umieszczamy bez komentarzy:

W piekarniach krakowskich panują obecnie niesłychane stosunki. Majstrowie piekarscy zatrudniający młodocianych praktykantów, zmuszają ich do pracy od 14—20 godzin na dobę.

Jest wiele piekarni takich, w których majstrowie nie zawierają żadnej umowy z praktykantami, tak, że praktykant jest zmuszony pracować 2 lub 3 lata bez żadnego wynagrodzenia.

W imieniu wyzyskiwanych w nieludzki sposób młodocianych praktykantów zwracamy się na tej drodze do p. Inspektora Pracy z prośbą by zainteresował się temi faktami i wyciągnął z tego odpowiednie konsekwencje. Żądamy opieki nad młodzieżą oraz 6-godzinnego dnia pracy dla praktykantów, którzy w nocy pracują.

II. Oddz. Zw. Piekarzy w Krakowie.

Świątokradztwo na cmentarzu

W areszcie policyjnym w Poznaniu osadzono 35-letniego robotnika Maksymiljana Wiśniewskiego. Przytrzymał go w chwili gdy niósł około 50 kg. świeżo potłuczonego łomu, pochodzącego z nagrobków na cmentarzach.

Unieważniam zgubiony dowód osobisty na nazwisko Bogen Schimon wydany przez Magistrat m. Krakowa.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantio”, „Świt”
lub „Bagatela”.
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważny tylko w dniu 26 września 1935 r

Jak nędzarz został milionerem

Fantastyczne dzieje oficera rosyjskiego

Prasa charbińska donosi o ciekawych losach życia b. oficera rosyjskiego Schmidta-Abramowa, który przed 9 laty wyjechał z Charbinu do Ameryki, a znajdując się najzupełniej bez środków do życia, stał się naraz milionerem i odnalazł ojca, o którym myślał, że nie żyje.

Z Charbinu wyjechał dość niezwykłym sposobem. Miano wicie, nie mając pieniędzy, jechał na gape: schował się w Jokohamie do łodzi ratunkowej, gdzie zawsze jest pod dostatkiem prowiantów. Ale szczęście jego nie trwało długo. Na trzeci dzień robiono porządek w łodzi ratunkowej i znaleziono go. Ażkolwiek załoga odniosła się dość życzliwie, jednak wysadzono go z okretu na Honolulu. Tam spędził Schmidt-Abramow kilka lat, próbując kolejno różnych zawodów. Nie miał jakoś szczęścia. Znalazł się wreszcie zupełnie bez środków do życia i zaczął marzyć o powrocie do Charbinu.

Niedawno kolega, niefortunnego turysty otrzymał od niego list, z którego dowiedział się, że przyjaciel stał się w międzyczasie milionerem. Urywki z listu Schmidt-Abramowa wyciądły tak:

„Kiedy dowiedziałem się już w takim fatalnym położeniu, że żywiłem się tylko bananami, a spałem pod gołym niebem, przeczytałem pewnego razu w jakiejś znalezionej gazecie, że szuka mnie konsul w Wielkiej Brytanji. Przecznałem się, że początkowo zlakłem się. Jakże było wreszcie moje zdziwienie, kiedy w konsulacie wręczono mi sumę pieniędzy, która wówczas wydawała mi się, jak z bajki. Krótki telegram wzywał mnie, abym natychmiast udał się do Nowej Zelandji do Wellingtonu w ważnych sprawach rodzinnych.

Bedac zupełnie stercota, oznajmiałem początkowo, że jest to z pewnością omyłka, ale telegram podpisany był przez mego znajomego, do którego niedawno zaszłam. Wyjechał do Nowej Zelandji z grupą generała Jonowa.

Czek z załączonym biletem okretowym przekonał mnie zupełnie, wobec czego udałem się w drogę.

Kiedy otarłem się w luksusowej kajucie, miałem zupełnie wrażenie, że zwarłowałem. Wszystko było tak naprawdę podobne! Czekali mnie jeszcze dalsze niespodzianki.

W porcie w Wellingtonie czekał na mnie mój przyjaciel z jakimś nieznanym mi swym panem, który oznajmił mi, że jest moim ojcem (wiedziałem, że przed trzydziestu laty umarł w niewoli jakuckiej).

Nie potrafię Ci wyrazić moich uczuć. Nie byłbym zdolny nawet setnej części moich przeżyć opisać.

Dowiedziałem się więc, że ojciec mój nie umarł przy łowieniu ryb, jak mi opowiadano, lecz udawał tylko, że umarł. W rzeczywistości uciekł w ten sposób z niewoli, dostał się do Nowej Zelandji, tam z bogactwami się ożenił, owdowiał, wydał zamąż swą jedyną córkę.

Naraz stałem się synem i spadkobiercą bogatego fabrykanta oraz właściciela rozległych dóbr.

Jak właściwie dowiedział się o mnie? Jest to fantastyczny wprost zbieg okoliczności. Mój nowozelandzki przyjaciel pracował na farmie u pewnego kolonisty — Szkota. Kiedy otrzymał ode mnie list, powiedział moje nazwisko przypadkowo swemu pracodawcy. Ten zapy-

tał, czy nie jestem przypadkowo krewnym fabrykanta Schmidta, który, jak słyszał, również pochodzi z Rosji.

Ale Schmidtów jest w Rosji tylu, że przyjaciel mój nie przywiązywał do tego żadnej wagi. Lecz kiedy dowiedział się, że fabrykant ma na imię Georg, a ja Georgiewicz, zaczęło mu się to wydawać zabawnym zbiegiem okoliczności. Pomimo wszystko w dalszym cią-

gu nie wierzył, abym mógł być krewnym bogatego fabrykanta. Pracodawca mego przyjaciela jakoś nie zapomniał o tem i powiedział o mnie fabrykantowi Schmidtowi. Fabrykant niezwłocznie udał się na farmę i zapytał przyjaciela, jakie jest moje drugie imię. Dowiedział się, że Abramow, zrozumiał iż jestem jego synem. Wszystko, co się potem stało jest Ci pewnie jasne.

Wszyscy nosić będą okulary podczas widowisk kinowych

Louis Lumiere, słynny francuski fotochemik i wynalazca w dziedzinie kinematografii oraz fotografii kolorowej rozmawiał w tych dniach z korespondentem jednego z pism paryskich i między innymi zaczął opowiadać o tem, jak wyobraża sobie film za 50 lat. Z tematem jest świetnie obznajomiony, ponieważ właśnie jemu zawdzięczać należy ciekawe rezultaty pracy nad filmem plastycznym, ogłoszone światu na jesieni ubiegłego roku. Pomimo tego Lumiere wyrażał się o filmie w r. 1985 bardzo powściągliwie:

„Nie ubiegło jeszcze 50 lat od chwili, kiedy widzieliśmy pierwszy film — mówił, — a

jak mało mógł wówczas człowiek odgadnąć, jak chwiejący się obraz na płótnie wyglądać będzie za lat pięćdziesiąt. Podobnie i dziś trudno stawiać prognozę dla filmu na najbliższe półstulecie. Nie mówiąc już o tak dalekiej granicy, jestem zdania, że w najbliższym czasie znaczna ilość kin wyświetlać będzie film plastyczny. Właśnie pertraktuję z pewnym towarzyszem, które ma skorzysta z wynalazku, niedawno ogłoszonego i zaprodukowanego przed Akademią Nauk. Dlaczego nie możnaby oglądać filmu przez kolorowe okulary? Film plastyczny nie kosztuje więcej, niż zwykle taśmy filmowe. Jedyną wadą mego wynalazku jest to,

że moje okulary kolorowe pochłaniają część światła. Ale przy pomocy różnych sposobów oświetlenia potrafimy tę wadę usunąć.”

Na pytanie, czy widz zawsze będzie skazany na patrzenie na film przez okulary Lumiera, to znaczy, czy nie nadejdzie czas, kiedy kolorowe okulary będą zupełnie zbędne, Lumiere odpowiedział, że okulary te będą zawsze nieodzowne. O ile obraz na płótnie mamy widzieć plastycznie, musimy mieć dwa obrazy, a to można osiągnąć jedynie przy pomocy okularów. Za kilka lat nie potrafimy sobie wyobrazić, jak mogliśmy pa-

W cztery oczy

Intymne rozmowy Iksa z Czytelnikami

Kochanek opuszczony przez rozwódkę

„Pomimo, iż mam już 26 lat i mam swój rozum i sam sobie przetłumaczyć powinienem, lecz nie mogę, bo mam ogromnie zajęta głowę myślami, co mam ze sobą zrobić. Więc proszę i ja o radę. Opiszę wszystkie moje koleje i przeżycia, które teraz przeszedłem.

Mam kolegę, z którym znam się od dziecka. On ma siostrę, z którą się tak samo znałem. Ona jest teraz mężatką, ma już 24 lata i małego synka. Z mężem żyła w częstych sprzeczkach i awanturach od samego ślubu, bo wyszła, jak mówi, za niego z namowy matki.

Jednej niedzieli byłem u znajomych z jej bratem i kolegami. Wtedy spędziliśmy wieczór. Wtem przychodzi jej młodsza siostra z nią, zapraszając brata swego i mnie, bo przyszło do nich kilka koleżanek, więc chcą się razem zabawić.

Poszliśmy do nich. Po skończonej zabawie postanowiliśmy je odprowadzić. Ja szedłem z tą rozwódką, która mi opowiedziała, że się rozeszła z mężem i mieszka u matki z dzieckiem. Od słowa do słowa powiedziałem, że przejdziemy na inną wiarę lub tak będziemy żyć ze sobą, na co się chętnie zgodziła. I od tej pory zacząłem do niej przychodzić.

Powiedziała matce, że chce ze mną żyć, co matka jej sama zaradziła, bo jestem porządnym człowiekiem. A przedtem powiedziała jej, że może się pogodzić z mężem, a ja będę stał im na drodze, lecz ona ani słyszeć

nie chciała o zejściu się z mężem. Wtem po dwóch miesiącach on przychodzi do niej pijany z awanturą o mnie, a ja w tym czasie byłem razem z nią u nich w domu, więc zaraz się przyczepił do mnie.

Ona powiedziała: — Ten pan to jest mój kochanek. (wskazując na mnie), a z takim łobuzem, jak pan, to nie chcę żyć! Wynos się pan z domu!

Więc on wyszedł i już nie przychodził więcej. Gdy ja po tem zaraz wyszedłem ona wyszła za mną. Mówię jej, że nie mogę przychodzić, bo on się chce z nią zejść. Na to ona prosiła, żebym nie odchodził od niej, zaczęła płakać i mówić, że bym na nic nie zważał tylko przychodził. Więc przychodziłem w dalszym ciągu bo ją kochałem.

Potem słysze od niej, że jest w ciąży. Ja na to: „Trudno”, mówię: „jakoś się zrobi”. Ale ona sobie nic z tego nie robiła aż wreszcie zaczęła ją prosić i tłumaczyć żebym tego zaniechała, bo akurat miałem przerwę w robocie, to nie mogłem się przeprowadzić i zabrać ją do siebie. Pożyczyłem pieniędzy jej matki, by załatwiła to ze sobą, co z niezadowoleniem zrobiła.

Po paru dniach dowiedziałem się, że była dziewczynką, to potem żałowałem, że ja namówiłem, bo kochałem dzieci, a zwłaszcza dziewczynki.

W nocy nastąpiło pogorszenie. Dostała krwotoku i musiałem

biegać po pogotowie, bo przyszli mi dać o tem znać, ale zaraz po operacji było jej lepiej. Teraz jest już dziewiąty miesiąc jak z nią żyję, więc przyzwyczaiłem się do niej i zacząłem ją kochać. Wtem przyszedł jej mąż do dziecka, a ojciec był pijany, to go pobił. Wtedy ja jej powiedziałem, że nie mogę przychodzić, gdyż ojciec z nim źle postąpił, bo jemu wolno do dziecka przychodzić. Na to on zabrał dziecko.

Ona zaczęła płakać i mówi: „Z łobuzem żyć nie chcę. Dziecka niema, bo mi zabrał, to i ty odchodzisz?” Żal mi się jej zrobiło i przychodźcie zwprost bo ja kochałem. Potem pojechała do dziecka na letnisko, aby je odwiedzić. Wtedy on zaczął płakać, żeby nie odchodziła od niego, a ona mówi: „Nie płacz mamusia przyjedzie jeszcze”. Wtedy mąż i jego siostra zaczęli prosić ją, żeby się pogodziła. Ona się zgodziła, tylko żeby on jej mnie nie wymawiał. Przzyrękl jej, że nie będzie jej mnie wymawiał i będzie już lepszy. Teraz zerwała ze mną i ma się wprowadzić do niego. Więc zapytuje Pana, Redaktorze, czy mogą oni żyć teraz ze sobą w zgodzie po tak długiej rozłące i zanytuję Pana, co mam zrobić ze sobą, bo strasznie tęsknię za nią i nie wiem czy wytrzymam bez niej. Bo łobuz mi nie pozwala stać im na oczach.”

Zasadniczo nigdy nie wolno przeskadzać niezgodnemu małżeństwu w

(Dokończenie obok)

Rolnicy przeciw kartelom

W Łowiczu odbył się w ubiegłą niedzielę wielki zjazd gospodarzy rolników. W zjeździe uczestniczyło przeszło 3 tysiące chłopów z powiatu łowickiego, a obradom przysłuchali się delegaci: warszawskiego urzędu wojewódzkiego, naczelnik Kiedrzyński, i warszawskiej izby rolniczej, p. Sieroszewski.

Obrady, które przybierały często charakter burzliwy, trwały kilka godzin. Uchwalono szereg rezolucyj, m. in. skierowaną przeciwko kartelom. Rezolucja ta podnosi, iż zorganizowany w kartele przemysł rujnuje życie gospodarze kraju i wydziedzicza rolnika z jego ojcowizny. Zjazd domaga się rozwiązania karteli i dostosowania cen produktów przemysłowych i monopolowych do cen produktów rolniczych.

Dość miejsca w obradach zajęła uprawa buraków cukrowych przez chłopów łowickich. W latach 1926—28 powiat łowicki plantował buraki cukrowe na przestrzeni 3.258 morgów.

Książka wielkości znaczka pocztowego

Z okazji kongresu sztuki Iraanu, znalazło się znów na świetle dziennem cenne wydanie bajek Kryłowa w książeczce wielkości znaczka pocztowego, a grubości kartonu. Jest tam 86 stron, a na nich 25 bajek. Okładka malowana jest w kilku kolorach, na dalszej stronie znajduje się portret autora. Druk pochodzi z 1855 r. z Petersburga. Ówczesny dyrektor „Edycji Papierów Państwowych” p. Reichel widział na wystawie paryskiej podobne wydanie ewangelji, uważane za cud sztuki typograficznej i chciał dowiedzieć, że i typografia rosyjska potrafiłaby coś podobnego wykonać, czego również czynem dowiódł. Miniaturowa książeczka wyszła w kilku egzemplarzach, ale nigdy nie znalazła się na półkach księgarskich. Już oddawna należy do cennych muzealnych osobliwości sztuki drukarskiej.

Dziesięcioletni fakir

W kraju Azowsko czarnomorskim w okresie ostatnich trzech miesięcy zatrzymano i internowano w przytułkach przeszło 3000 dzieci „bezprizornych”. Między niemi zwrócił powszechną uwagę na siebie chłopiec — fakir. Na piersiach miał schowane jadowite żmije stepowe, z którymi urządził przedstawienia. Żmije na jego rozkazy poruszały się tak, jak sobie życzył, usypiając w najniebezpieczniejszych pozycjach. W ten sposób zarabiał na życie. Kiedy zapytano małego fakira, ile ma lat i jak się nazywa, odpowiedział, że ma 10 lat i nazywa się Wania Bolszakow. Jego brat, który jest zootechnikiem wygnał go z domu. Miał wówczas 8 lat. Już dwa lata zarabia na siebie jadowitymi żmijami. Powiedział też, że słuchają go kopty. I rzeczywiście, na jego rozkaz żyły sierz, miauczały, zasypiały, wszystko na rozkaz. Małym fakirem zainteresowali się lekarze i będą badać jego zdolności hypnotyczne.

ich próbach pojednania się. Może ja-koś dojdą do porozumienia. W tym wypadku powinien Pan przemóc swój ból i nie czynić nic złego, co by mogło temu pojednaniu zaszkodzić. Czy takie małżeństwo będzie jeszcze mogło być ze sobą szczęśliwe, tego nie sposób przesądzać. Może, tak a może nie... Jeżeli tak, to będzie Pan musiał pogodzić się z losem i szukać gdzieś indziej zaspokojenia potrzeb kochającego serca. Jeżeli zaś nie pogodzili się i po jakimś czasie znów się rozeszli, może Pan ostatecznie wrócić do tej kobiety. Ale wtedy także musi się Pan liczyć z tem, że w każdej chwili może znów nastąpić u nich powrotna fala.

Wezwanie laureatów do atelier

Nr. 356

Nr. 357

Nr. 358

Nr. 359

Nr. 360

NA MAŁEJ WOKANDZIE...

Miłość i rybki

(A. E.) Oskarżony Stanisław Kurkowski westchnął ciężko, gdy przed stołem sędziowskim stanęła pokrzywdzona Emilja D., kobieta niewielkiego wzrostu, zato imponującej tuszy.

— Ile pokrzywdzona ma lat?

— spytał pan sędzia grodzki.

— A na ile wyglądam, panie sędzio?

— Hm... bo ja wiem... na trzydzieści osiem...

— To niech pan sędzia tak napisze! — ucieszyła się pokrzywdzona.

— Obca dla oskarżonego?

— Od tamtej pory to już jest obca dla niego.

— Niech pani opowie, jak to było.

— Ano, pan sędzia wie, że ja w halli handel rybami mam. Aż tu pewnego razu podchodzi jakiś mężczyzna, wtrzy się na mnie litosiernie i powiada:

„Rybieńko moja jedyna!”

— Nieprawda, sędzie sprawiedliwy! — wtrącił oskarżony. — Nie do niej, a do ryby ja dnej mówiłem, co tam leżała, bo mi się cholernie trygać chciało.

— Niech mu pan sędzia nie wierzy, bo cygani. Przecież pan sędzia wie, że każdy jeden mężczyzna, to ścierwo.

Pan sędzia usmiechnął się.

— No i co dalej?

— Później następnie zaczął panie sędzio, słodkie słówka mówić, aż mu jedne rybkie półkiłowe w prezencie dałam. Na drugi dzień także samo przyszedł i do mieszkania do mnie chodził i wogóle, panie sędzio — przystawiał się; a co rano rybki za darmoche brał.

Aż tu pewnego razu bierze karpia do ręki, ogląda go, dononia przytyka i pyta:

— A czy on świeży, panie Emiljo?

— Po pierwsze — ja mu na to — darowanemu karpiovi nie zagłada się w skrzela, a po drugie, jakim sposobem nie ma być świeży... o wiele żyje?

A on powiada:

— To co, że żyje? Panna Emilja także samo żyje, a przecie wcale nie taka świeża!

— Tej obrzy to już nie mogłam darować, panie sędzio. Rąbłem go tem karpim po głowie, a tera upraszam łaski pana sędziego, ażeby go choć na parę tygodni do pudła wkłcił.

Sąd jednak uznał winę pana Kurkowskiego za nieudowodnioną i ogłosił wyrok uniewinniający.

Dzień za dniem przewijają się na naszych szpaltach konkursów coraz to nowe piątki współzawodników do wielkiej nagrody „Dodek na froncie”.

Pomimo, że konkurs ciągnie się już od długich tygodni, zdarzają się jeszcze ludzie, aż nadto skromni, którzy nie przysyłają swych zdjęć, twierdząc, że tyłu jest ładnych współza-

wodników, iż konkurencja jest beznadziejna. Rozumowania te są naturalnie z gruntu fałszywe. Powtarzamy raz jeszcze:

— Film nie poszukuje piękności, ale talentów!

A zatem nie zwlekajcie, lecz zaraz, natychmiast nadesłajcie swoje zdjęcie. Za odwagę tę czeka Was nagroda niebylejaka: 50 z pośród laureatów naszego

konkursu, zaangażowanych będzie do filmu znakomitego Adolfa Dymyś p. t. „Dodek na froncie”.

Wszyscy laureaci pierwszej serji naszego konkursu filmowego, którzy zaangażowani zostali do filmu „Jaśnie pan szofer” winni się zgłosić dziś o godz. 4 po poł. do atelier filmowego „Sfinks”, Wolska 42.

Janusz Kmicic tłumaczy sny

P. LUDWIKA MAS. (Kraków). Sny rzeczywiście miewa Pani niezwykle. Nie są one jednak proroce.

Sen z 1929 roku wróżył niedolę i pogorszenie warunków materialnych, oraz przeszkody różnego rodzaju. Do gry Pani szczęścia nie ma, natomiast poprowadzić jakiś interes bardzo bym Pani radził. Dolegliwości Pani nie są takie straszne i niebawem miną. Męża proszę odsunąć od interesów, bo jest naprawdę i lekkomyślny, i trochę nawet zły człowiek. Pozdrożenia.

P. GENIA OL. (Bochnia): Otacza ją Pani fałszywi ludzie. Wkrótce się Pani poważnie zakocha. Proszę się strzec lichwiarzy. Czeka niekorzystne wydarzenie.

P. ZIELINSKI: Próby czynione na szansach w celu osiągnięcia korzyści materialnych zawadzają zazwyczaj bezapelacyjnie. W niedalekiej przyszłości zaproszenie Pan otrzyma.

„DEUGOLETNIŁA CZYTELNICZKA Z PRAGI”: Nie ma Pani się czego martwić, bo sen złego nie wróży. Męża czeka awans, zaszczyt, uznania i to już niedługo. Czeka przykrość i rozczarowanie i dość poważne niepowodzenie.

„ELA”: Sen wróży korzyści materialne i dobrego przyjaciela. Czeka mi-

ła znajomość i niewielkie troski. Siostre grozi niebezpieczeństwo. Zyczenia się spełnią.

„ZROZPACZONA”: Sen wróży szczęście rodzinne. Przyjacieli jest fałszywy. Czeka strata, choroba niegroźna i poważna kłótnia. Radziłbym dojsz jakoś z mężem do porozumienia, bo w przeciwnym razie może Pani mieć dużo poważnego kłopotu. On z natury takim złym człowiekiem nie jest, tylko trzeba z nim inaczej postępować.

„LENKA” (Zyrardów): Dowie się Pani ciekawych nowości. Czeka choroba. Niskorzystne wydarzenie. Wróży długie życie.

„ZIUTA” (Zyrardów): Czeka ją nie miłe odwiedziny. Ma Pani do zwalczania dużo przeciwności. Wydatki niepotrzebne. Wkrótce nastąpi bardzo ważne wydarzenie w życiu Pani.

MARYLA K.: Czeka smutne wydarzenie, nieprzyjemności. Grozi niebezpieczeństwo. Dużo przeciwności do zwalczania które Pani pokona z niespodziewaną pomocą. Nadzieje się spełnią. Zamąż jeszcze nie tak szybko Pani wyjdzie. Pocięcha w strapieniu.

P. LUSKA JUKIEWICZÓWNA. Czeka podróż dość daleka. Usiłowania Pani dadzą dobre rezultaty. Dowie się Pani nowości. Kłótnia i plot-

ki. Szczęśliwa liczba — 14, dzień — czwartek i sobota. Znajomość z Pani chłopcem wkrótce się skończy.

M. Z. (ul. Bliska): Sen wróży sporo przeciwności do zwalczania. Najbliższy czas bez ważniejszych wydarzeń.

MARYSIA I JOZIEK SIENKIEWICZ: Sytuacja materialna poprawi się, ale przedtem sporo będzie jeszcze zmartwień i trosk. Ważne wydarzenie w rodzinie. Pana czeka niezbyt daleka podróż. Radość. Posada wkrótce.

P. MARJA D. (Wawrzyszew): Po niesie Pani szkodę z cudzej winy. Kłopoty z powodu plotek. Czeka radość. Osiągnie Pani korzyści materialne. Nadzieje się nie spełnią. Zamąż nieprędko Pani wyjdzie.

„R. JA.”: Córce Pana grozi niebezpieczeństwo. Czy czasem w młodości nie nadużywał Pan alkoholu? Otrzyma Pan niewesołą wiadomość. Przeciwności. W życiu swym był Pan często lekkomyślny i rozrzutny. Mało cierpliwości. Cechą charakteru — energia i ambicja. Szczęście do kobiet i przygód miłosnych. Posada była poważna. Strzec się proszę pożarów i gorącej wody. Uwaga na nerki. Pani o której pan wspomina wyjdzie zamąż i będzie spokojny.

DANIEL BACHRACH

Śladami przestępców

Z pamiętników b. aspiranta
Warszawskiego Urzędu Śledczego

Zabójstwo królowej półświatka

II.

Nie było to jeszcze dowodem, że odciski te pochodziły od mordercy, jednakże przy prowadzeniu śledztwa nie wolno zlekceważyć najdrobniejszego nawet szczegółu, któryby się przyczynić mógł do ujęcia sprawcy. Dalsze mozolne poszukiwania pozostały bezskuteczne, to też po opieczetowaniu mieszkania i pozostawieniu po strunku udałem się do biura.

Zanim przystąpię do dalszego opisywania przebiegu śledztwa, muszę dla orjentacji szanownych Czytelników i Czytelniczek opisać dokładnie rozkład mieszkania zamordowanej. Opis ten odgrywa poważną rolę w dalszym dochodzeniu, gdyż wynika z niego, że niepo-

dobieństwem wprost było dla mordercy dostać się do mieszkania, przez nikogo niedostrzeżonym. Apartament zamordowanej mieścił się na parterze w przechodniej kamienicy. Tylną bramę zamykano punktualnie o 6-tej po południu. Od frontowego wejścia, to jest tam, gdzie mieściło się parterowe mieszkanie zamordowanej każdy z wchodzących przechodzić musiał koło mieszkania portjera i był przez tegoż zapytywany do kogo idzie. Ustaliłem, że niepodobieństwem było wejść niepostrzeżenie na frontową klatkę schodową. Na całym froncie znajdowało się tylko 6 lokali i do zamknięcia bramy, bądź też portjer, bądź jego żona lub córka siedzieli przy oknie, prowa-

dząc ku drzwiom wejściowym, skąd zauważyć musieli wchodzącego do sieni. Ustaliłem też, że zarówno portjer, jak i jego rodzina sumiennie spełniali swe obowiązki i w ciągu dwudziestu lat jego służby nie było ani jednej kradzieży w tym domu. Zaznaczyć muszę, że wszystkie okna apartamentu zamordowanej wychodziły na ulicę, za wyjątkiem okna od kuchni, które jednakże było zakratowane.

A teraz przystępuję do dalszego opisu.

Przed udaniem się do biura poleciłem wywiadowcy sprawdzić mi posługaczkę zamordowanej oraz portjera i jego żonę.

Nie zdążyłem jeszcze zdać relacji memu komisarzowi, gdy dyżurny wywiadowca zameldował mi, że wezwani znajdują się w poczekalni.

Jako pierwszą wezwałem do swego gabinetu posługaczkę. Była to kobieta lat około czterdziestu. Nie ochłonęła jeszcze z przetażenia i wiele miałem pracy, by ją uspokoić i doprowadzić do tego, by zdolna była odpowiadać na zadawane jej pyta-

nia. Po stwierdzeniu jej personalni zapytałem:

— Od jak dawna przychodzi pani na posługi do nieboszczki?

— Od czasu przyjazdu panieni do Warszawy, to jest przeszło pół roku temu.

— Proszę mi teraz powiedzieć szczegółowo, kiedy pani rano przychodziła, jak długo pani pozostawała w mieszkaniu, a co najważniejsze, jak to było dzisiaj rano.

— Przychodziłam, proszę pa na naczelnika, zwykle o 9-ej rano, sprzątałam mieszkanie, przygotowywałam dla panienki i około dwunastej odchodziłam. Po południu wracałam o godzinie 6-tej i byłam znów do 8-ej lub 9-ej wieczorem. Pomagałam panience przy ubieraniu się, przygotowywałam coś do zjedzenia, pościeliłam łóżko i byłam wolna.

— Proszę mi teraz powiedzieć, jak to było dziś rano. Czy pani miała klucze od mieszkania, czy też panienka zwykle pani otwierała?

— Miałam klucze i panienka

miała swoje osobno. Dziś rano przyszedłam jak zwykle do pracy. Otworzyłam drzwi i weszłam pocichu do kuchni, żeby panienki nie obudzić. Podpaliłam pod kuchnią i weszłam do pokoju, by wziąć się do sprzątnięcia. Jakiem otworzyła drzwi od pokoju, to małym nie zemdlała. Wszystko było porzucane po podłodze. Pewnikiem złodzieje byli w mieszkaniu, pomyślałam sobie, a panienka nie słyszała. Zapukałam do sypialni, żeby obudzić panienkę. Czekałam, nikt się nie odzywał, pukam jeszcze mocniej... nic. Pocichu otworzyłam drzwi, partry taki sam nieład, jak w pierwszym pokoju, wszystkie porzucane i panienka leży w ubraniu na kanapie, a łóżko pościelone. Odrąz zmiarkowałam, że coś jest nie w porządku. Pochodzę pocichu do kanapy, patrz panienka cała sina, sukienka na niej podarta i rzytyg uduszona. Wyleciałam z mieszkania na schody i zaczęłam wołać ratunku. Wyleciała zaraz ta pani, co mieszka naprzeciwko i portier z żoną i córką

Dalszy ciąg jutro.

Proces o zniewagę kanclerza Hitlera

Warszawski kupiec wyjaśnia, że miał na myśli jedynie system

Wczoraj w Sądzie Okręgowym rozpoczął się sensacyjny proces o znieważenie przywódcy III Rzeszy Hitlera. Na ławie oskarżonych zasiadł kupiec branży aptecznej Nusyn Halbersztadt, stały mieszkaniec Warszawy.

Okoliczności tej niezwyklej sprawy przedstawiają się następująco.

Firma drezdeńska, z którą Halbersztadt zerwał stosunki z chwilą ogłoszenia bojkotu towarów niemieckich, mimo to nadsyłała systematycznie Halbersztadtowi oferty, natrętnie proponując swoje usługi. Halbersztadt początkowo listy wrzucał do kosza. We wrześniu r. ub. firma niemiecka znowu nadesłała ofertę. Halbersztadt, nie otwierając listu, na kopercie napisał, że nie ma zamiaru utrzymywać z tą firmą stosunków.

„Tak długo, póki w Niemczech siedzi na koniu Hitler i jego poplecznicy (wyraz ten miał brzmienie inne — obelżywe), żaden z porządnych ludzi nie będzie kupował towarów niemieckich”.

List ten Halbersztadt odesłał zpowrotem do Niemiec. Na poczcie w Niemczech zauważono obelżywy napis i zarząd poczt drogą dyplomatyczną zwrócił się o ukaranie Halbersztadta za znieważenie narodu niemieckiego.

Prokurator Sądu Okręgowego w Warszawie sporządził akt oskarżenia, zarzucający Halbersztadtowi znieważenie naczelnika obcego państwa. Czyn taki jest karany na mocy art. 111 § 2 Kod. Kar. i zagrożony karą do 3 lat pozbawienia wolności.

Wczorajszy proces ściągnął tłumy publiczności. Na sali sądowej musiano dostawić kilka stołów dla prasy krajowej i zagranicznej.

Rozprawie przewodniczył sędzia Łaskiewicz. Fotel oskarżycielski zajął prok. Zaremba. Obronę oskarżonego wnosili adw. Al. Margolis i Elelman.

Po odczytaniu aktu oskarżenia Halbersztadt, nie przyznając się do winy, wyjaśnił, że słowa na kopercie napisał osobliście, a słowa, będące przedmiotem zarzutów, odnosiły się do panującego w Niemczech systemu.

Sąd przesłuchał powołanych przez obronę świadków, a mianowicie posłów na Sejm Wacława Wiślickiego, b. posła i adwokata H. Rozmaryna i red. Turkowa. Świadkowie ci zeznali, że bojkot towarów niemieckich został ogłoszony nie tylko przez żydostwo na całym świecie, ale do tego aktu, który był protestem i jedyną bronią przeciwko temu wszystkiemu, co się dzieje w Niemczech, przyłączyły się liczne organizacje katolickie i robotnicze. Świadkowie ci ponadto odtwarzali przejawy życia dzisiejszych Niemiec. Echa tych przeobrażeń musiały trafić do Halbersztadta i w tym nastroju zrodzić się musiał ów dopisek na liście. Obroncy stali na stanowisku, że w czynie Halbersztadta brak cech przestępstwa. Wprawdzie list pisał Halbersztadt we wrześniu t. j. w miesiąc po objęciu funkcji prezydenta Rzeszy przez Hitlera.

ale urzędowo nasze Ministerstwo Spraw Zagranicznych zostało zawiadomione o tem dopiero w listopadzie.

W pięknym przemówieniu

adw. Margolis nakreślił stosunki panujące w Niemczech.

Sędzia Łaskiewicz zapowiedział ogłoszenie wyroku w dniu dzisiejszym o godz. 13.

Zdrowe zęby do końca życia

to zęby pielęgnowane PULSA środkami do zębów.

Jazda na rowerze na dachu kamienicy

Akrobaticzne popisы nowego „człowieka-muchy”

Tragedja „człowieka - muchy”, który jak wiadomo poniósł śmierć podczas jednego ze swych występów, nie odstraszyła bynajmniej innych od naśladowania jego śmiałych wyczynów. W poszukiwaniu źródeł egzystencji nie liczą się ludzie nawet ze śmiercią. Pragną wprawdzie wszyscy żyć, ale też dlatego ryzykują życie przy karkołomnych pomysłach.

Taki właśnie naśladowca tragicznie zmarłego „człowieka - muchy”, używający nawet jego pseudonimu, popisывał się ostatnio na czteropiętrowej kamienicy przy ulicy Ks. Skorupki.

nawprost ulicy Marszałkowskiej w Warszawie.

Żadny sensacji ludek warszawski lubi patrzeć jak bliźni dla zdobycia kilku groszy naraża swoje życie, bo ludek warszawski mimo całej swojej „sympatyczności” lubi krew.

Zapełniła się ulica Skorupki publicznością. Zamknięto wyłot od ulicy Marszałkowskiej, ale mimo to ludzie próbują się przecisnąć na tereny widowiskowe.

— Mieszkam tu, proszę pana. Czego się pan czeplasz?! Dużo mnie pańskie muchy obchodzą!

— Ale to względem pokazu nadprzyrodzonych sztuk, proszę pana! Mam

zakaz nie przepuszczania nawet największych cwaniaków!..

Gość pchnął i poszedł, a za nim pewnie ze trzydziestu innych. Jedni płacąc inni nie. Każdy jednak chce zobaczyć „człowieka - muchę”.

— To jest uważasz jego młodszy brat — wyjaśnia koleźce jakiś młodzieńca. — Starszego ciocia Mania do mogilki przywoździła, po którą młodszy brat także samo ma zaszczyt się posuwać.

— To uważasz, że oni prawdziwie bez żadnej lipy są temy muchamy?

— Grajerszczak z ciebie! Frajer z Woli jest jak się patrzy i nie może muchy mankirować? Sztuka znowuż taka imponująca, żeby po murach chodzić! Tylko widzisz, niekażden chce takiego duraka walać. Poniektórzy, którzy może nawet jeszcze większe objawienia zdolności posiada, woli użytkować takie kawałki na honorową robotę. Swój chłopak bracie nie będzie wyciągał rękę po żebrach i na łachodajdowskie grosze wyczekiwał!.. Swój chłop pofokstrotuje troszkę po ścianach, ale musi wiedzieć, że za ścianami porządne dolary się suszą... Uwważaj! Cicho!

„Człowiek - mucha” rozpoczyna właśnie swoje karkołomne ewolucje. Ubrany w sportowy, obcisły kostium, wspina się na szczyt czteropiętrowej kamienicy.

— Widzisz Zygmunt! — toczy się dalej rozmowa. — Bajerowałeś, że to niby lipa, a zobacz jak facet zaczyna szurać. Spróbuj ty bracie takie polkie... — Cicho!

W tem właśnie miejscu cisza potrzebna jest istotnie. „Człowiek - mucha” jest już na parapiecie drugiego piętra i zamierza właśnie przejść na parapet sąsiedniego okna. Grobowa chwila milczenia, oddechy zamarły w piersiach!..

— Przeszedł! Cwanie ci to urządził! Ale długiego życia mu nie wróżę... — Bo?

— Jakto bo?! Myślisz, że matka na tura długo pozwoli takie pośmiewisko z siebie uskutecznić? Niech sobie łaź, a ja zapycham już do domu.

— Do domu? Przecież zapłaciłeś za bilet!

— Zapłaciłem to za to, żeby nie dzielnie rozrywki mieć, a nie patrzeć się na trupaka. Nie mogło zostać. Miałem dzisiaj cholerny sen, a wiem, że po mamie odziedziczyłem hepnotyzerkie oczy. Jeszcze go cholere ścągane na ziemię i zmaruje sobie przez moralne wyrzuty cały wieczór.

— To twoja mamusia była niby tego?..

— Jakto nie! Moja matka jak spojrziała na psa to zdech — na kwiatek, to musiał uschnąć.

Tys naszy matki nie znał? Stasiak Mańkoszczak, jak w lotnikach służył, to musiał uschnąć. Tys naszy matki nie znał? Stasiak Mańkoszczak, jak w lotnikach służył to zawsze tylko matki prosił:

A tymczasem „człowiek - mucha”, jak gdyby nie zdawał sobie zupełnie sprawy z przyrodzonych właściwości naszego znajomego chodzi po murach, po gzymsach, poprostu jak mucha, poprostu jakby igrał ze śmiercią. Wdrapał się już na dach czteropiętrowego domu. Spojrzał na słońca na dole publiczność i, pociągnawszy za linki trapezu, przewiesza się w powietrzu przez jego poręcz.

— Tera będzie na gigantach! — tłumaczy starszy jakiś pan. Ale to już nie będzie takie akuratnie nowożytnie. Pa miętam przed wojną, jak przyjeżdżał do nas cyrk Cinizellogo, to praktykowałem wtedy u starego Wróbla, chrześnego naszej Wandy. Com ja w te czasy po mordzie nie nabrał! Raz koło razu! Ale na Cinizellim musowo byłem.

— A za co tatusia tak lali?

— Jak to za co?! A jak mnie majstrowa posłała po kolację dla całej czeladzi dwunastu chłopca, a ja wszystkie na cyrk wydał, to nie było za co w morde lać?.. Tylko ty, Józiu, czasem tak nie rób, bo masz większe kształce nie, jak twój ojciec! Patrz lepi na tom pantomime. Cinizellek lepi te rzeczy pokazował, ale ten też niezgorzej.

Z zastrzeżeniami starszego pana trudno się jednak w tej chwili zgadzać, bo chociaż nie widzieliśmy akrobaticznych popisów pana Cinizellogo, to jednak musimy stwierdzić, że i „człowiek - mucha” pokazuje swe sztuki nadzwyczajnie. Jego ewolucje na trapezie, zawieszonym na wysokości więcej niż czterech pięter, mrozą krew w żyłach. Jest to poprostu człowiek, który niema nerwów. A już szczytem jego popisów nie zwykłych jest pokaz jazdy rowerowej po dachu czteropiętrowej kamienicy.

Po długich takich wyczynach przedstawienie wreszcie kończy się. Zadowoleni są z niego wszyscy: i dwaj młodzieńcy, którzy woleliby użytkować takie zdolności na ścianach, za którymi „suszą się dolary”, i starszy pan z synkiem... Wszyscy! Za wyjątkiem jednego tyłgo zagazanego widza który powracając prawdopodobnie z jakiejś ważniejszej uroczystości rodzinnej, przeciska się przez tłum i woła:

— Lipa do choroby! Zostaćcie się państwo jeszcze na malutkom godzinie, a ja wam odstawię muchę!..

— Feluś, jak pragne! — stara się go powstrzymać przyjaciółka, ale nie to nie pomaga.

— Odstaw się — powiada — jemu wolno, to ja mam być gorszy?!

Szczęście jednak nie dopisało trzeciemu naśladowcy „człowieka - muchy”. Spadł zaraz z parterowego parapetu, jęknął:

— Mucha jezdem — i zasnął.

NOWE ŻARÓWKI
Condor
EKONOMICZNE W ŻUŻYCIU PRĄDU

12 szkieletów pod podłogą

znaleziono w mieszkaniu bandyty rumuńskiego

Po osadzeniu w więzieniu groźnego bandyty rumuńskiego, Tkaczuka, właściciela domu przeprowadzał w jego mieszkaniu całkowity remont. Pewnego dnia stolarz, który reperował podłogi, oderwał deskę i oczom jego ukazał się okropny widok: Z pod podłogi wystawała jakaś gnijąca ręka. Przerazony stolarz natychmiast przerwał pracę i pobiegł na posterunek policji, by donieść o swem mroźnym odkryciu.

Przybyła policja zerwała pozostałe deski podłogi i znalazła 12 szkieletów ludzkich. Przesłuchany bandyta przyznał się cynicznie do winy. On to zabił tych 12 ludzi. „Pracował” przy pomocy pewnej pięknej kobiety, która wyruszała na północ mężczyzn i ściągala ich do mieszkania Tkaczuka. Tutaj zaczynał już działać bandyta: dusił swe ofiary, ograbił je i ukrywał pod podłogą. Aby gnijące ciała nie zatrzymały powietrza, oblewał je formaliną.

Policja zajęła się obecnie ustaleniem nazwisk zabitych. Ta praca napotyka jednak na wielkie trudności. Głowy bowiem ofiar

są odcięte od tułowia. Poza tem ich twarze są już zamienione na gnijące mięso. Nie można więc na nich nic rozróżnić.

Cała Rumunja jest zaelektryzowana tem okropnym odkryciem i z napięciem czeka na wynik dochodzenia. Najbardziej w tem są zainteresowane rodziny, którym przed pewnym czasem znikli w jakiś tajemniczy sposób bliscy krewni. Obecnie przypuszczają się, że te osoby wpadły w sieć Tkaczuka.

Bandyta nie chce wyjawić nazwiska swej pięknej współżonki. Policja prowadzi jednak energiczne dochodzenie i jest pewna, że niebawem dojdzie prawdy.

Randka przy pomocy króla

Szwedzki król Gustaw V codziennie przegląda listy, które są do niego adresowane. Tej czynności nie powierza nikomu, chce bowiem osobiście zaznajomić się z życzeniami swych obywateli. Pewnego dnia król ze zdziwieniem otworzył zwykłą niebieską kopertę i z niemniejszym zdumieniem przeczytał te kilka słów:

„Mój drogi!
Czekam na ciebie o godzinie 6-ej wieczorem na moście Odyna. Przyjdź na pewno i punktualnie.

Estelle”
Król no raz drugi przeczytał

list, następnie spostrzegł, że stempel pocztowy zamazał nazwisko adresata A. B. Swensona, marynarza krawownika „Jego Wysokość Gustaw V”.

Przy segregowaniu listów na poczcie zauważono tylko nazwę krawownika i pismo posłano na dwór królewski.

Król natychmiast przesłał list na okręt i jednocześnie załączył kartę do kapitana, prosząc, by wieczorem zwolnił marynarza.

Woli króla stało się zadość i należy przypuszczać, że wieczorem jedynym tematem rozmowy zakochanych był król Gustaw V.

Czytacie
„Wesołe Wiadomości”
Cena 10 gr.

OBŁĘDNA MIŁOŚĆ

Hrabia Wandycz powstrzymał napad Kazimierza, wołając:

— Ależ oni o niczem nie wiedzą! Choć ten nieszczęsny zakład wygrałem, powiedziałem im, że przegrałem i wypłaciłem pełną należną sumę, jak gdybym ten zakład doprawdy przegrał.

— A ten człowiek, który dał hrabinie znać o rzekomym moim wypadku?

— Postarałem się, aby wyjechał na zawsze. Słowem, tajemnica została w całej pełni zachowana. Nikt poza nami nie wie ani słowa o moim nieczym postępkach, nikt nawet nie domyśla się, jak cześć hrabiny została splamiona tą zbrodnią, bo przyznaję, że to była zbrodnia, zbrodnia jeszcze gorsza, niż zabójstwo, gdyż zabiłem duszę, miłość, honor...

— I szczęście — dodał hrabia Kazimierz, ocierając zimny pot, spływający mu z czoła.

— Tak jest — przyznał hrabia Wandycz — zrozumiałem to wszystko później... za późno... dopiero, gdy dowiedziałem się, jakie były skutki mojego czynu. O, czemuż nie mogłem odkupić swej zbrodni niepowrotnej, choćby za cenę mojej krwi? Wiem, że nigdy nie zdołam odcierpieć udręka przez siebie zadanych.

— Słowem — rzekł hrabia Kazimierz — moja żona została wciągnięta do zasadzki przy pomocy kłamstwa, conajmniej tak samo przewrotnego i obrzydliwego, jak sama zbrodnia. I hrabia chce, żebym ja w to wszystko uwierzył?

— Jak możesz? — wyrwało się hrabinie Mirze. Wandycz zaś zawołał:

— Wszystko to jest świętą prawdą! Tak mi Panie Boże dopomóż! Przysięgam na mój honor szlachecki!

Hrabia Kazimierz zaśmiał się szyderczo.

Rzekł z goryczą:

— Honor szlachecki? Cóż on wart u hrabiego, o ile dopuścił do takiego ohydneho czynu?

— To prawda — rzekł hrabia Wandycz złamany — hrabia ma prawo wątpić o moim słowie, a mnie nie wolno się na to oburzyć, bo jestem łajdakiem. Ale powtarzam, klnąc się na Boga, który mnie słyzy i przed którego obliczem stanę niezadługo, że mówię prawdę. Hrabina jest niewinna. Walczyła zaciekle, opierała się, ile sił, a jeżeli hrabia o tem jeszcze powątpiewa, to proszę spojrzeć...

I oto nagłym ruchem hrabia podwinął rękaw, zdarł sobie kołnierz, a wtedy na jego ramieniu i na

obnażonej szyi widać było szramy czerwonawe, jak zabiżnione rany.

— Co to? — zapytał hrabia Kazimierz.

— Znaki paznogi i zębów hrabiny, wieczne piętna mojego wstydu i mojej zbrodni, które mnie parzą jeszcze dziś, jakby mnie kto dotykał rozpalonym żelazem.

— O Jezul... — jęknęła hrabina Mira.

Hrabia Wandycz zaś mówił dalej:

— Niestety, ja wtedy w opętańczym szale byłem niemal nieprzytomny. Opanowany dziką żądzą, która uwiłokrotniła moje siły, zdolne do wyrwania dębu, do łamania żelaza, rzuciłem się na moją nieszczęsną ofiarę... i dopiąłem celu...

— Nikczemnikul! — wył hrabia Kazimierz.

Wandycz nachylił się, jakby oczekując miążdżącego ciosu od hrabiego Forowskiego. Szepnął:

— Niech hrabia mnie zabije... proszę bardzo... Śmierć jest jedyną łaską, o jaką teraz proszę hrabiego...

Hrabia Kazimierz krzyknął brutalnie:

— Z pewnością to uczynię, ty lotrze, skoro ona tego nie uczyniła... i jeszcze ci wybacza... skoro ci to zapomniała... skoro już nie budzisz w niej wstrętu... skoro cię już może nawet kocha!!!

— Jak możesz? — powtórzyła znów hrabina Mira, która nie była w stanie dłużej wysłuchiwać tego wszystkiego.

Wandycz zaś zawołał:

— Kocha? Mnie?... O, gdyby tak było, umarłbym jako najszczęśliwszy człowiek na świecie... Śmierć w tych warunkach nie byłaby już karą...

Kazimierz spojrział na hrabiego Wandycza przenikliwie, poczem rzekł:

— Ja bynajmniej nie zapomniałem, że hrabia mi uratował życie... Gdybym o tem zapomniał, już dawno zabiłbym gwałciela mojej żony, jak psa... Ale tego nie uczyniłem. Hrabia jeszcze żyje. Je-

Czytajcie
Wesołe Wiadomości
Cena 10 groszy

steśmy więc skwitowani. Ale teraz jeden z nas jednak musi umrzeć. Hrabia chyba rozumie doskonale, że potem, co się dowiedziałem, jeden z nas musi zniknąć, bo obok siebie żyć na świecie nie możemy. O jakże dawno tęskniłem do tej chwili, gdy wreszcie się dowiem, kto jest sprawcą tej ohydnej zbrodni i gdy go będę wreszcie miał w ręku, aby móc wyrzucić na nim moją zemstę w całej pełni.

Hrabia Wandycz na to:

— Już przecież mówiłem, że hrabia może ze mną robić, co mu się żywnie podoba. Błagam o śmierć z ręki hrabiego.

— Już ja sobie sam wymierzę sprawiedliwość. Nie będę już baczyl, że hrabia jest moim zbawcą. Między nami zadecyduje los. Gdyby hrabia był w stanie utrzymać broń, odbylibyśmy pojedynek zwykły, a tak odwołamy się do sądu Bożego, jak za dawnej przeszłości. Oto dwie buteleczki. Jedna z nich zawiera gwałtowną truciznę, druga — płyn zgoła nieszkodliwy. Są jednakowego kształtu i barwy. Proszę sobie wybrać jedną z nich, którą hrabia woli. Ja opróżnię pozostałą. Jutro z rana jeden z nas już będzie na tamtym świecie. Oby Bóg chciał, abym ja był tym przegranym, bo i jakież będzie moje dalsze życie ze świadomością, co tu się stało.

I podał obie buteleczki hrabiemu Stefanowi.

Widząc to, hrabina Mira wydała dziki okrzyk trwogi i rzuciła się ku ręce hrabiego, aby wyrwać mu truciznę, wołając:

— Ach, ależ to straszne... to okropne!!! Ja nie dopuszczę...!

Hrabia Kazimierz odepchnął ją i zapytał:

— O kogo z nas truchlejesz, nieszczęsna?

— Ależ o ciebie i... o niego... o was obu... Nie mogę przecież przyglądać się z zimną krwią takiej okropnej zbrodni... Jeden z was miałby umrzeć z mojego powodu? O, to ja wolałabym stokrotnie umrzeć dla każdego z was.

I znów usiłowała wyrwać mężowi buteleczki. On wszakże jeszcze silniej odepchnął Mirę i rzekł:

— Módl się lepiej za jednego z nas, aby został przy życiu. Bynajmniej nie jestem pewien, czy będziesz się modliła o mnie.

Poczem zwrócił się ponownie do hrabiego Wandycza, mówiąc:

— Proszę hrabiego nie zwlekać, lecz wziąć natychmiast jedną z buteleczek!

Dalszy ciąg jutro.

OWOC GRZECHU

Tragiczne dzieje, które wstrząsnęły całym światem

Brodzik wyszedł z młyna i myszkował dookoła po polach okolicznych, spodziewając się, że znajdzie młynarkę przy kopaniu kartofli, albo przy żniwach. Ale nie... Nigdzie jej nie mógł znaleźć.

Może będzie w gaju? Poszedł tam, zaglądał za wszystkie krzewy i zarośla. Daremnie.

Zajrzał nawet do lasów małowskich. Bezskutecznie.

Pobiegł dowiadywać się do chat okolicznych, rozsianych dookoła.

Spróbował zasięgnąć języka u włościan, pracujących w polu.

Wszędzie odpowiadano mu to samo:

— O, już szmat czasu, jak Helziny nigdzie nie widać.

Natomiast jedna kobiecina — jedna jedyna — udzieliła jednak pewnych wiadomości. Rzekła miarowicie:

— Widziałam młynarkę wczoraj niedaleko młyna przy rzece. Prała bieliznę.

Brodzik pomyślał sobie:

— To już dobrze. Znajdę ją dziś wieczorem.

Poszedł więc narazie zpowrotem do domu.

Tymczasem doktorowa jeszcze nie wiedziała o śmierci męża. Córka nie powiedziała jej o tem wszystkim ani słowa.

Aż tu nagle rozległy się w kościółku czartkowskim dzwony żałobne. Tak dzwoniło zawsze wtedy, gdy ktoś zmarł w parafii.

To też, gdy tylko doktorowa usłyszała te dzwony, zapytała córkę:

— Ktoż to zmarł?

— Nie wiem, mamusiu — odparła Lili cichutko, z wielkim trudem powstrzymując się od dławiących jej gardło szlochów.

Matka zapytała:

— Czyś ty nie chora, dziecko?

— Nie, mamusiu — odparła — trochę mnie tylko głowa boli... ale to drobiazg...

— To dlatego, że całymi dniami przesiadujesz w domu. Powinnaś się trochę przejść. Ruch i świeże powietrze dobrze ci zrobią.

Lili nie mogła się dłużej powstrzymać... ale nie wybuchnęła łkaniem, uciekła z pokoju matki.

Ale cóż? Nie można było przecież ukrywać tej wieści przed matką na dłuższą metę. Bo i jakże to uczynić?

Nie, na to już nie było żadnej możliwości...

Nazajutrz chora usłyszała pienia żałobne, ponieważ kościółek czartkowski był bardzo blisko willi doktora.

Ten smutny śpiew zbliżał się coraz bardziej. To ksiądz Stefan w otoczeniu dzieci z chóru kościelnego i asysty przybył, by zabrać zwłoki do kościoła.

Zwłoki ustawione były na dole na katafalku. W ogrodzie zgromadziło się sporo osób, aby wziąć udział w wyprowadzeniu zwłok.

Lili dopilnowała, aby okna były szczelnie zamknięte, licząc na to, że może jednak matka nie usłyszy...

Wiedziała dobrze, że tragiczna wieść nie da się dłużej ukrywać przed matką, pragnęła wszakże orzynałmnie, aby odwlec to iak naidalej. Każda

chwila zyskana była cenna, bo to spokój, a każda — po oznajmieniu prawdy, to udręka i rozpacz.

Ludzie, przybyli do ogrodu, zachowywali się godnie i ze spokojem.

Kobiety szepciem odmawiały modlitwy. Słowem, nic nie mąciło zwykłego spokoju, jaki tu zazwyczaj panował.

Furtka od ogrodu była otwarta. Każdy kto przychodził lub wychodził nie potrzebował jej otwierać, nie czynił więc zwykłego loskotu drzwiami.

Pomimo, że Lili, ocierając oczy, niemal co chwila wbiegła do matki i uspokajała ją, doktorowa wyczuwała aż nadto dobrze, iż stało się tu coś niezwykłego. Miała słuch tak wyostrzony podczas długich lat obłożnej choroby, że docierał do jej uszu głuchy szmer szepców, rozlegających się w ogrodzie...

Zwłaszcza zastanawiał ją ów śpiew żałobny. Rzekła wreszcie:

— Lilusiu, ten zmarły, dla którego wczoraj uderzano w dzwony, musi chyba mieszkać tu w pobliżu.

Ponieważ zaś znała wszystkich okolicznych mieszkańców, wylizcała ich więc sobie w pamięci.

Tymczasem śpiew zbliżał się coraz bardziej.

— Tak, tak... Nie myślę się... Lada chwila będą przy naszym domu.

Rzeczywiście, wnet już tu byli... Byli i.. nie poszli dalej... zatrzymali się... Cóż to mogło znaczyć? Chora struchlała...

Dalszy ciąg jutro.

Il-g e ciagnienie

Table of numbers for 'Il-g e ciagnienie' section, containing multiple rows of numerical data.

Table of numbers for 'Il-g e ciagnienie' section, continuing from the previous table.

Table of numbers for 'III-c e ciagnienie' section.

Table of numbers for 'Il-g e ciagnienie' section, continuing from the previous table.

Table of numbers for 'Il-g e ciagnienie' section, continuing from the previous table.

Warszawianka wyjechała zagranicę

Piłkarska drużyna Warszawianki wyjechała wczoraj na tournée do Francji i Belgii.

Jak podawaliśmy na czele ekspedycji stoją p. Gebel i inż. Pawłowski.

MECZ MOTOCYKLOWY POLSKA - NIEMCY

Międzynarodowy mecz motocyklowy Niemcy - Polska rozegrany będzie 13 października o godz. 14 na torze żużlowym na stadionie Ruchu w Wielkich Hajdukach.

NOWY STADJON RUCHU

Budowa nowego stadionu „Ruchu” w Wielkich Hajdukach, którego wybudowanie obliczone są na 46 tys. widzów, jest na ukończeniu.

ZDENA KOUBKOVA ZNOWU NA BIEŻNI

Po przeszło rocznej przerwie znana rekordzistka czeska Zdena Koubkova wystąpiła znowu na bieżni. Wzięła ona udział w zorganizowanych przez Sokół międzyklubowych zawodach eliminacyjnych.

Czytanie „Wesołe Wiadomości”

Cena 10 gr.

OSTATNIE WIADOMOSCI SPORTOWE

Bestjalskie pobicie sędziego

Wypadki chuligańskich napaść na sędziów powtarzają się ostatnio coraz częściej.

czu dwóch mało znanych klubów we Lwowie zwolennicy jednej z drużyn rzucili się na sędziego i pobili go do krwi.

nie czy nie upodabniamy się do owych Meksykańczyków, którzy na mecze przychodzą z granatami i rewolwerami i sami wymierzają sprawiedliwość.

Polska - Niemcy w szczypiorniaku

W nadchodzącą niedzielę na Stadionie Wojska Polskiego w Warszawie zostanie rozegrany mecz szczypiorniaka (piłki ręcznej) pomiędzy drużynami Niemiec Wschodnich i Polski Południ.

Kronika piłkarska coraz częściej notuje podobne wypadki. Mimowoli zadaliśmy sobie pytanie czy dwóch mało znanych klubów we Lwowie zwolennicy jednej z drużyn rzucili się na sędziego i pobili go do krwi.

Czas najwyższy, by zarówno władze piłkarskie jak i władze bezpieczeństwa wzięły się ostro do dzieła i wyplenily chwasty.

Technika zawodników niemieckich, opanowanie piłki wartości taktyczne są tak wielkie, że umożliwiły reprezentacji Niemiec wygranę wszystkich spotkań międzypaństwowych z tak wysoko, pod względem sportowym stojącymi państwami, jak: Austria, Szwajcaria, Szwecja, Węgry i Holandia.

dem sportowym stojącymi państwami, jak: Austria, Szwajcaria, Szwecja, Węgry i Holandia, przyczem różnica bramek nie była nigdy mniejsza niż 8-em, zaś niemieckiej reprezentacji nie udało się w czasie jednego meczu strzelić więcej niż 4 bramki.

centowego kandydata na mistrza Świata na Olimpiadzie w Berlinie w roku przyszłym.

Wobec projektowanego wyjazdu polskiej reprezentacji piłki ręcznej na Olimpiadę oraz ze względu na wzięcie przez nas udziału w czwórmeczu szczypiorniaka, który zostanie rozegrany w Budapeszcie 5 i 6 października między Niemcami, Polską, Węgrami i Austrią - spotkanie niedzielne jest niezwykle atrakcyjne i warte, jako dydaktyczny sprawdzian naszych sił przed projektowanymi spotkaniami.

Porażka... Wallis Myersa

W finale gry pojedynczej pań o mistrzostwo północno-zachodniego Pacyfiku Amerykanka Arnold pokonała łatwo Angielkę Kay Stammers 6:1.

Olbryzie powodzenie na meczu Baer-Louis

Organizatorzy meczu bokserskiego Max Baer - Joe Louis spodziewają się uzyskać z biletów wstępu ponad milion dolarów.

Zamiast Niemców - Czechostowacja w czwórmeczu

W projektowanym na dni 5 i 6 października międzypaństwowym czwórmeczu w szczypiorniaku Niemcy - Węgry - Austria i Polska zastąpią niemiecką reprezentację Czechosłowacją w czwórmeczu.

została umieszczona przez Wallis Myersa na czwartym miejscu listy klasyfikacyjnej pań świata, podczas gdy Arnold nie została wogóle sklasyfikowana.

Do przedostatniego dnia sprzedano ponad 90 tys. biletów. Za faworyta meczu, który rozegrany będzie w 15 rundach, uważany jest Louis, murzyn z Detroit.

Zamiast Niemców - Czechostowacja w czwórmeczu

ny mianowicie zamiast drużyny niemieckiej wystąpi reprezentacja Czechosłowacji, natomiast Niemcy rozegrają jedynie w dniu 6 października między państwowy mecz z Węgrami.